

overfor de Underordnede, men Statsrevisionen har ikke Noget at gjøre med denne Revision, og den staaer heller ikke i andre Henseender i noget Forhold til den administrative Revision. Statsrevisionen staaer kun i Forhold til Ministeriet; den har at undersøge, hvorvidt de Bevillinger, som ere givne af Rigsdagen, ere overholdte eller ikke af Ministeriet. Hvor vidt det kunde have været ønskeligt eller endnu kan være ønskeligt at ordne Forholdet paa en saadan Maade, at der kommer en bestemt Forbindelse tilstede imellem den administrative Revision og den Revision, som har Betydning og Ansvar overfor Bevillingsmagten, altsaa hos os Statsrevisionen, skal jeg ikke udtale mig om nu, thi saa Meget er sikkert, at der da maa gives den sidstnævnte Revision en ganske anden Organisation end den, der nu grundlovmæssig findes Sted. Dette vil med andre Ord sige, at Spørgsmaalet maa komme til at dreie sig om, hvorvidt der skulde gennemføres en saadan Organisation, som den man pleier at kalde „Regnskabsaaret“ eller om vi skulde blive ved den Revisionsorganisation, som vi for Liden have, nemlig Statsrevisionen. Jeg vil bestemt modsigge, at der nu kan finde noget egentlig officielt Forhold Sted imellem den administrative Revision og Statsrevisionen. Udvalgets Flertal har nu iaar henstillet til Statsrevisionen, at Alt, hvad der vedkommer ikke tilendbragte Undersøgelser fra det foregaaende Regnskabsaar, maa blive opført i Betænkningen som et Tilleg for sig. Da jeg jo ikke er Statsrevisor for det kommende Regnskabsaar, vil jeg tillade mig for mit Vedkommende derom at give et modsat Raad, thi derved vil der efter min Anskuelse enten aldeles Intet opnaas eller ogsaa opnaas Noget, som snarere tjener til at bringe Forvirring end Klarhed. Det Første, som en Statsrevisor maa gjøre, naar han skal undersøge, hvorvidt Bevillingen med Hensyn til en eller anden Konto er fulgt, er ganske naturligt at undersøge Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Bevillingen, ikke alene for det Aar, for hvilket Bevillingen er givet, men ogsaa for de tidligere Aar, hvor en lignende Bevilling er givet, og det Andet, som han har at gjøre, er at undersøge, hvilke Statsrevisions-Forhandlinger der tidligere har fundet Sted om dette Spørgsmaal, for saa vidt som de have fundet deres Udtryk gjennem tidligere Statsrevisionsbetænkninger. En Statsrevisor kan fornøstigtvis ikke gaa til Revision af en eller anden Post, uden at han har gjort sig bekendt med Alt, hvad der foreligger i saa Henseende dels i Finantslovenes Anmærkninger, dels i Betænkninger til Finantsloven og dels endelig i tidligere Betænkninger af Statsrevisionen. Det kan altsaa ikke undgaaes, at den Statsrevisor, der virkelig sætter sig ind i, hvad han skal sætte sig ind i, ogsaa bliver paa det Hæne med, hvilke ufuldendte Undersøgelser der foreligger fra tidligere Tid, uden at der behøves en saadan, — om jeg

maa bruge det Udtryk, — Huskeseddel paa et særveget Sted, og for saa vidt vil altsaa Udvalgets Flertals Raad aldeles ikke stifte nogen Nytte. Det kan derimod i en anden Henseende bringe Forvirring; thi der er naturligtvis mangfoldige Bemærkninger, som indrykkes paa vedkommende Steder, nemlig under vedkommende Konti, om hvilke det er overordentlig vanskeligt at præcisere, hvorvidt de ere af den Natur, at man særlig skal henlede Opmærksomheden paa dem under en Fremtidsrubrik, eller hvorvidt ikke. Nei, man maa gaa ud fra, at den vedkommende Statsrevisor undersøger Alt, hvad der fra tidligere Tid foreligger om Forhold, som han er forpligtet til at oplyse og maasse afgive Dom om, og som det først og fremmest er nødvendigt for ham grundig at klare sig selv. Der er endelig gjort endnu en Henstilling til fremtidige Statsrevisioner, nemlig at de ville meddele en Oversigt over, i hvilke Tilfælde senere Afgjørelser ved Finantslovene eller andre Love have afgjort Spørgsmaal anderledes end efter de ved Regnskabsaflæggelsen gjældende Forskrifter. Hvis dette Hvert virkelig skulde paalægges Statsrevisionen, vil man ganske sikkert derved i en meget betydelig Grad forøge Statsrevisorernes Arbejde, thi saa vil den faktisk for en stor Del blive Statsrevision ikke alene for det Aar, for hvilket Statsrevisorerne skulle aflægge Beretning, men tillige for de nærmest kommende Aar, nemlig for de Aar, for hvilke der foreligger Finantslove eller andre Love. Men det kan ikke være rimeligt og fornøstigt at overlade dette til den Statsrevision, som er valgt for et særligt Aar. Noget ganske Andet er det — saaledes har jeg f. Ex. for mit Vedkommende ofte gjort det i den Tid, jeg har været Statsrevisor — naar et foreliggende Spørgsmaal om, hvorledes en eller anden Bevilling skulde forstaaes, kunde oplyses ved at se hen til, hvorledes senere Afgjørelser af Lovgivningsmagten om samme Spørgsmaal have fundet Sted, da at gjøre dette. I saadanne Tilfælde har Statsrevisionen faktisk dog kun behandlet det Statsregnskab, som den var valgt til at gjenmeengaa; man har kun samlet fra Fortid og fra Fremtid Momenter, som kunne oplyse den rette Forstaaelse af et eller andet Spørgsmaal, vedkommende det paagjældende Aar. Dette er Noget, som godt af og til kan finde Sted og kan have sine Betydning, men det er en ganske anden Gjening, som her ønskes af Udvalgets Flertal. Jeg for mit Vedkommende vil meget fraraade saavel den nuværende som en kommende Statsrevision at indlade sig paa at efterfølge dette Ønske; thi det vil, foruden i høi Grad uden nogen virkelig Nytte at forøge Arbeidet for Statsrevisorerne, tillige bringe dem ind i Vanskeligheder, idet der kræves, at de skulle give dem af med at klare Spørgsmaal, som henhøre under samme Aars Statsrevisioner, hvis Løsning ikke foreligger og ikke bør foreligge, førend det vedkommende Statsregnskab foreligger, og altsaa